

Sygn. akt II Ka 44/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Robert Rafał Kwieciński – spr.

Sędziowie: SO Waldemar Cytrowski

SO Karol Skocki

Protokolant: st. sekr. sąd. Irena Bąk

przy udziale Łukasza Radke Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2020 roku

sprawy skazanego **K. S.**

o wydanie wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kole

z dnia 19 listopada 2019 roku sygn. akt II K 430/19

I. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

II. Zwalnia skazanego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Karol Skocki Robert Rafał Kwieciński Waldemar Cytrowski

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 44/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

o.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Kole z dnia 19 listopada 2019r., sygn. akt II K 430/19.

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	Na podstawie art. 438 pkt. 4 kpk wyrokowi łącznemu rażąca surowość orzeczonej kary łącznej	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Przedstawiając powody rozstrzygnięcia, wskazać na wstępie trzeba, że przeprowadzone przez Sąd I instancji postępowanie dowodowe było w pełni prawidłowe. Stwierdzono tak, albowiem ujawniony na etapie rozpoznawczym materiał dowodowy został poddany rzetelnej analizie. Nie budziło zatem wątpliwości, że sytuacja K. S., a w tym przede wszystkim jego dotychczasowa karalność, została rozpoznana wszechstronnie i zgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy.</p> <p>Dla porządku wskazać należy, iż Sąd Odwoławczy podziela również pogląd Sądu I instancji, iż analiza wyroków, które zapadły wobec K. S. winna opierać się zgodnie z art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o przepisy rozdziału IX kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015r.</p> <p>W tej sytuacji słusznie wskazał Sąd I instancji, iż łączeniu podlegać będą kary orzeczone w sprawach o</p>		

sygn. akt II K 275/14 tj. kara 4 miesiące pozbawienia wolności oraz w sprawie o sygn. akt II K 146/14 tj. kara 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz kara 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 278 § 1 i 5 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

W tym miejscu podkreślić należy, iż wbrew twierdzeniom obrońcy skazanego – nie ma znaczenia fakt, iż kara 4 miesięcy pozbawienia wolności w sprawie II K 275/14 została już przez skazanego wykonana w całości i Sąd winien nie zwracać aż takiej uwagi na jej wymiar. Zgodnie bowiem z przepisami obowiązującymi przed dniem 1 lipca 2015r. okoliczność wykonania kary nawet w całości nie stanowiła przesłanki wyłączającej możliwość ujęcia jej w wyroku łącznym.

Podkreślić również należy, iż żaden przepis prawa nie nakazuje Sądowi, by wymierzając karę łączną dawał prymat zasadzie pełnej absorpcji, o co wnosi skarżący obrońca.

Stwierdzić wręcz należy, że zasadę absorpcji stosuje się w wymiarze kary łącznej wyjątkowo, gdy związek zbiegających się przestępstw jest tak ścisły, że upodabnia je do jednego przestępstwa, jak w przypadku pomijalnego zbiegu przestępstw lub ciągu przestępstw, gdy nie potrzeba podwyższać progu represji karnej (por. wyrok SA w Białymstoku z 21 grudnia 2015 r., sygn. II AKa 206/15, LEX nr 1962890).

W ocenie Sądu Odwoławczego – Sąd I instancji połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone w sprawach II K 146/14 i II K 275/14, wyznaczając dolny i górny próg orzeczenia kary łącznej pomiędzy

1 rok i 8 miesięcy pozbawienia wolności a 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd odwoławczy stoi na stanowisku, że kara łączna stanowi instytucję służącą do swoistego podsumowania działalności przestępczej sprawcy, obejmującego całościową ocenę jego zachowań przejawiającą się w postaci jednej kary łącznej. Zauważyć w tym miejscu należy, że wielość popełnionych przez sprawcę przestępstw wpływa na negatywną ocenę postawy sprawcy będąc jego istotnym czynnikiem prognostycznym. Chodzi tutaj zwłaszcza o to, aby właściwie ukształtowana kara łączna oddziaływała wychowawczo na sprawcę przestępstwa oraz odpowiednio chroniła obywateli przed niebezpieczeństwem ponownego dopuszczenia się przestępstw.

Apelujący chcąc przekonać do istotnej dysproporcji między karą orzeczoną, a tą, którą należałoby wymierzyć skazanemu zwracał uwagę przede wszystkim na wykonana już karę pozbawienia wolności w sprawie II K 146/14, co jego zdaniem winno pokierować Sąd I instancji do zastosowania zasady pełnej absorpcji.

Zauważyć należy, że Sąd Rejonowy, bez wątplenia, wziął pod uwagę powyższą okoliczność, która jednak ostatecznie nie ma wpływu na możliwości połączenia ww. kar pozbawienia wolności i w żaden sposób nie uzasadniał zastosowania zasady absorpcji.

W dalszej kolejności wskazać należy, iż wbrew twierdzeniom skarżącego obrońcy, Sąd I instancji przy wymiarze kary łącznej z całą pewnością miał na uwadze aktualna

opinie o skazanym z zakładu karnego. Niemniej jednak, stara się nie zauważać skarżący, że z tej opinii wynika wprost, iż wobec skazanego cele wykonywania kary pozbawienia wolności nie zostały jeszcze osiągnięte i skazany wymaga nadal objęcia oddziaływaniami penitencjarnymi (k. 37v).

Zdaniem Sądu Okręgowego - Sąd I instancji przy orzekaniu wobec skazanego kary łącznej prawidłowo zastosował zasadę asperacji (czyli częściowej absorpcji i częściowej kumulacji). W sytuacji, gdzie suma wymierzonych kar pozbawienia wolności objętych węzłem wyroku łącznego wynosiła 2 lata i 6 miesięcy a najwyższa z kar podlegających łączeniu to 1 rok i 8 miesięcy pozbawienia wolności, Sąd zasadnie wymierzył jako łączną karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności. W przypadku tego skazanego nie ujawniły się przeciw okoliczności, które wymagałyby w większym rozmiarze uwzględnienia zasady absorpcji. I to w stopniu znaczącym, gdyż dysproporcja między karą wymierzoną, a tą którą można byłoby określić mianem wzorcowej musi być rażąca.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku przez wymierzenie znacząco niższej kary łącznej pozbawienia wolności

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutu zawartego w apelacji

0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
--------------------------------	-------------------------

2.	O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalniając skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze .
----	--

7. PODPIS
Karol Skocki R.R. Kwieciński Waldemar Cytrowski

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca skazanego K. S.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Kara łączna		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	Zmiana